

som var foreslaet i det oprindelige Lovforslag, var det af alle de der stillede Forslag, som jeg havde størst Betænkelighed ved. Det har i Venstres Toldpolitik hele Tiden været en Tendens, at Tobak var man ikke bange for at beskatte, og det Forslag, jeg stillede ved første Behandling, var i Overensstemmelse med det, som hele Venstre og Socialdemokratiet med stemte for i Aarene 1897—1900, i alt Fald ved tredje Behandling. Ikke desmindre var det, som sagt, det af alle de Forslag, der vare stillede paa Toldloven, som jeg havde størst Betænkelighed ved. Thi det kan jo ikke nægtes, at Tobak bruges af Befolkningen helt ned igennem, og en væsentlig Forhøjelse dér er altsaa en væsentlig Forhøjelse paa en Artikel, hvor Prisen har Betydning for alle Samfundsklasser. Jeg havde allerede under Overvejelserne i Sommer angaaende Toldloven haft den Tanke fremme at foreslaa en Værdibeskatning af det færdige Produkt, saaledes som jeg har foreslaet paa Spiritus. Den Vej viste sig imidlertid ikke farbar. Saa er det, Tanken har vendt sig mod den anden Vej, nemlig Værditolden, og jeg er nu kommen til et Forslag, som jeg mener i enhver Henseende er forsvarligt.

Naturligvis er det gaaet mig saaledes, at naar jeg nu har valgt at foreslaa Værditolden paa Tobak her, have ærede Medlemmer af Oppositionen, som have haft Ordet, og som ellers elske Værditolden med en brændende Kærlighed, vist sig forbavsede over, at jeg netop er slaaet ned paa dette Punkt. Der er ingen Grund til at forbavses derover. Det var rimeligt at anvende Værditolden netop her paa dette Punkt, hvor man i meget høj Grad forøger Tolden, saa at det blev klart for Befolkningen, at man her fra Rigsdagens Side vilde forøge den paa den Maade, at man lagde den største Byrde paa de mest velhavendes Forbrug. Da der nu ikke er nogen Position, hvor Forhøjelsen andrager større Beløb end for Tobak, maatte jeg allerede af den Grund vælge denne. Endvidere havde man her en Gruppe Varer, der var skarpt afgrænset, hvad der ogsaa var af stor Betydning. Derfor synes det mig ganske rimeligt, at vælge at indføre Værditolden her. At indføre Værditold paa Varer, hvor det ikke har nogen Betydning for Befolkningen, ansaa jeg ganske vist ikke for meget værd. Skal man have Vanskelighederne og Besværighederne ved Værditolden, er det bedst at

tage dem paa et Punkt, hvor det kan føles af Befolkningen.

Det Forslag, jeg har stillet, gaar ud paa at forandre Tolden paa Raatobak fra 60 Øre pr. Pd. til 30 Øre + 30 pCt. af Værdien. Det er beregnet saaledes, at denne blandede Vægt- og Værditold nøjagtig skal indbringe det samme Beløb, som vilde indkomme efter det oprindelige Forslag om Vægttolden, og det samme gælder de Forslag, der ere stillede angaaende Cigarer og Cigaretter. Med Hensyn til Toldbeskyttelsen er Beregningen ligeledes gjort saaledes, at den gennemsnitlig — her maa jeg naturligvis sige gennemsnitlig — vil blive den samme som i Øjeblikket. Selvfølgelig kan den ikke helt igennem blive den samme. Det er jo en af Værditoldens nødvendige Følger, at med den bliver Beskyttelsen paa det billige Produkt mindre og paa det dyrere større, men det er ogsaa en af de gode Sider ved Værditolden, og der er derfor ikke noget at sige dertil. Naar der derfor anstilles Beregninger, hvoraf det skulde fremgaa, at Beskyttelsen efter det ny Forslag er bleven større end tidligere, maa jeg bestemt afvise dette. Herom er der ikke Tale. Man vil ganske vist let kunne finde Tobaksprodukter, hvor Beskyttelsen bliver større, men det er kun en nødvendig Følge, en Væsensfølge af Værditoldens Indførelse.

Naar jeg nu har stillet dette Forslag, maa jeg indrømme, at det ikke vil kunne gennemføres, uden at der bliver taget Kauteler. Det er meget rigtigt, at Vurderingen, Værdibestemmelsen af Tobak, er en meget vanskelig Ting. I Almindelighed plejer man fra deres Side, der saa kraftigt forsvare Værditolden, at sige, at man har jo altid Fakturaerne at holde sig til, og at der ikke er nogen Grund til at tro, at Folk ville præstere falske Fakturaer. Men vi, der have med Administrationen at gøre, vide meget vel, at det alene at holde sig til Fakturaerne er for svagt. Vi ere nødte til ved Siden deraf at kunne skaffe os paa første Haand en kontrollerende Værdibedømmelse. Ganske vist, eftersom vi erhverve Kendskab til de Firmaer, der indføre, og dem, fra hvem der indføres, vil meget kunne bygges paa Fakturaerne, men der maa dog ved Siden deraf være Midler til at kontrollere, om man virkelig kan bygge paa disse eller er nødte til at anstille yderligere Undersøgelser. Det bestemmes da i Anmærkningerne til de her omhandlede Toldsatser, at der